

APOSTOL

„A puszta létnél többet...”

A TATA-TÓVÁROSI SZENT IMRE (KAPUCINUS) PLÉBÁNIA LAPJA — 2010. XI. 7., SZENT IMRE — XIX. ÉVF. 5. SZ.

Államalapító szent királyunk, István szeme fénye, nemzete jövőjének záloga Imre herceg, a trónörökös korai halálával nemcsak édesapjának tervei, álmai, hanem sok jó szándékú magyar ember reménye szállt Szent Imrével együtt a sírba. S a későbbi századok során is számtalanszor elhangzott a sóhaj: „ha Imre herceg nem halt volna meg, szerencsésebben alakult volna a magyarok sorsa...”.

De tudjuk, a történelemben nincs értelme az ilyen sóhajoknak – mi lett volna, ha...

Keresztény szemmel tekintve az ezer évvel ezelőtt született Szent Imre herceg az ő rövid, tragikusan véget ért életével mégsem a reménytelenség és a kiúttalanság megtestesítője. Azon túl, hogy Szent Imrére gondolunk úgy is, mint a tisztaságot megőrző hős fiatalemberre, a vallásos hitet komolyan vevő, imádságos lelkületű hercegre, alakjában, sőt személyes – külső szemmel nézve torzó, befejezetlen – sorsában igazolva látjuk azt a kinyilatkoztatott igazságot, amely szerint az Isten útjai nem mindig a mi útjaink, s az Isten gondolatai nem minden esetben a mi gondolataink.

A magyar ifjúság védőszentje egész életével – és korai halálával – tanúskodik arról, hogy amit az ember egy adott pillanatban szerencsétlenségnek, tragédiának tart, az a későbbiekben lelki (és bizonyos esetekben nemcsak lelki) hasznára válik. A szentmise egyik prefációjában imádkozzuk: „... amit veszteségnek tartunk, azt üdvösségünkre fordítod.”

Szent Imre halálával elveszítette István király a gyermekét, az ország pedig a kormányzásra termett trónörököst, a későbbi magyar generációk viszont „nyertek” egy példaképet, aki tisztaságában, imádságos lelkületében nemcsak a fiatalok, de minden magyar számára mintát jelent.

A remény szentje

Az elmúlt századokban hány és hány alkalom lehetett, amikor Szent Imre égi közbenjárását kérte valaki a saját szentté válásában, vagy tisztasága megőrzésében?

Hány és hány alkalom lehetett, amikor kétségbeesett szülők rossz útra tévedt gyermekükért Szent Imre herceg pártfogását kérték?

Hány és hány fiatal halottját, idő előtt elveszített családtagját gyászoló ember merített erőt Szent Imréből?

Hány alkalommal hallgatta meg az Úr Imre herceget megszólító imánkat, melyben a „veszni induló örökségért”, az erkölcs és Isten nélkül élő ifjúságért könyörögtünk a századok alatt?

A pontos választ ezekre a kérdésekre nem tudjuk, de hogy nagyon sokszor, abban biztosak lehetünk.

Ember tervez, Isten végez. Ezt a közmondást leginkább az emberi vágyaink, álmaink összedőlésekor szoktuk emlegetni. Szent Imre herceg figyelmeztet bennünket saját életével, hogy ne essünk kétségbe, ha valami nem a terveink szerint alakul. Ne lázadjunk Isten ellen, amikor saját életünkben tapasztaljuk, hogy a mi útjaink nem az Ő útjai... Inkább merítsünk erőt abból az

Imre hercegből, aki nemcsak a letűnt századok magyarjainak, hanem nekünk is üzeni, hogy az Isten tud a bajból, a kilátástalannak tűnő, szomorú helyzetből, s a reménytelenségből is örömet, szeretetet és végső soron üdvösséget és reményt teremteni.

Így vált a tragikus sorsával a reménytelenséget megtestesítő Imre hercegből a *remény szentje*.

Gábor atya

Az Eucharisziát mindenkifölött szeressétek!

Kanter Károly halálának 90. évfordulójára emlékeziünk

Kanter Károly, Budapest apostola

A 2000. év óta Tatán a kapucinus templom falán márványtábla emlékezteti a híveket Kanter Károlyra, aki a szegények jótévője és a gazdagok lelkiismerete volt. Innen, a csendes Tatáról indult el Kanter Károlynak, Budapest apostolának életútja.

Bizonyára az itt átélt gyermekkori élmények egész életére vonatkozóan meghatározóak voltak. Mi lehetett a titka, hogy az utókor a Budapest apostola kitüntető címet adományozta neki. Ijjas Antal: A félszázad hőse c. cikkében, az Új Ember 1951. január 21-i számában a titok nyitját a következőkben látja: „Csak kettőt akart egész életében: az Eucharisziát szolgálni és ismeretlennek maradni. Ismeretlennek maradni és névtelennek, hogy egyedül Ő tündököljön, a testté lett Ige, a Szentháromság második Személye, a Valóságos Test és Valóságos Vér, a kenyér színe alá elrejtett Istenség. Van-e meg-

döbbentőbb, mint az, hogy földön való megtestesülése után is köztünk akart maradni? Kanter Károlyt még gyermekkorában érte ennek a felismerésnek élménye, és a Tatán töltött gyermekévek, majd esztergomi kispapságának évei óta soha, egyetlen pillanatra sem akart ettől a csodálatos élménytől elszakadni.”

Ezt a csodás élményt Kanter Károly nem akarta csak magának megtartani. Ha cikkeit és kézírásban fennmaradt szentbeszédeit olvassuk, akkor mind jobban és jobban megértjük, hogy az Eucharisziában látta minden probléma megoldásának, az egész ország lelki megújulásának titkát és reményét. Számos írásából idézhetnénk, most azonban ragadjunk ki egy részletet az 1909-ben a szegedi katolikus nagygyűlésen elhangzott beszédéből:

„Az Eucharisziában rejlik a titok kulcsa ... Az Eucharisztia az a szent titok, ahol a pap megalázza magát teljesen, lenyúl a forráshoz, hogy föludítse lelkét Krisztusban, ki ott van a katolikus templomokban. Ezért sietett a papság oda ahhoz a győzedelmes Krisztushoz, ahhoz az üdvözítő Krisztushoz, s mikor nála volt, akkor érezte, mint tágitotta ki szívét, mint világította föl elméjét. S mikor a papság nagy lett, ez a Krisztus naggyá tette a híveket is. Mert a nép látta nemcsak akkor, amikor miséznek, de látta őt akkor is, midőn az Oltáriszentség előtt imádkozik, abban az órában, midőn magát mestere előtt kipihente sokszor este, sokszor éjjel, a lobogó mécs világánál, mert a buzgó pap nem talált más időt, csak az éjszakát; hogy az édes Üdvözítővel egyedül beszélhessen; ő nappal mindig kötelessége után járt s a hívőkért dolgozott. S a hívők látták ezt, látták a dolognak titkát is: lelkipásztoruk éjszaka az Oltáriszentség előtt: ez az, ami beléjük is lelkesedést öntött és a papot követték a hívek s ők is hasonlóan cselekedtek....

Így alakul ki az Oltáriszentség nagy országa, így termi a szentségtől megáldott föld a harcosok nagy számát, kik a halálba is elmennek Krisztusért. Hiszen Krisztus egészen a mienk. Krisztus ránk bízta magát teljesen, Krisztus egészen el lesz hagyatva, ha mi nem gondozzuk, ha mi nem látogatjuk. Őt az Oltáriszentségben imádni, Őt meglátogatni, az élő szent áldozatban magunkhoz venni, kötelességünk... Hol keressünk vigaszt másutt? A világ zajában? Ott nincsen. A világ örömeiben vagy szórakozásaiban? Azok elperzselik, ezek kiszáritják a lelket. Csak egy helyen kap a lélek nyugalmat, csak egy helyen talál vigaszt, irányt, eszméket, érzést, bátorságot, harci kedvet s ez Krisztus az Oltáriszentségben. Legjobban megérdemli, hogy foglalkozzunk vele, küzdjünk érette és bátran hirdessük a világnak az Eucharisziát, annak nagy hatalmát, nagy befolyását....

Minden egyesület, minden társulat megszentelője Jézus Krisztus, minden társulatnak lelke, szervező eleme az Oltáriszentség; legyen az férfitársulat, legyen az nőegyesület, legyen az papi társulat, szociális

egyesület, legyen az bármi, legyen az sőt maga a politika is, nem fog az semmire sem menni, ha nincs összeforrv a Eucharisziával, ha nem Krisztusért történik minden. Ha nem Krisztus lesz minden mindenben, akkor az a politika nem lesz más, mint kufár élet, önző haszonlesés, aljas önérdék.

Nekünk a csillagokra kell néznünk, nekünk fölfelé kell tekintenünk, nem is fölfelé, hanem be a templomokba, oda az oltárra s onnan kell merítenünk eszméinket, tetterőnket s ernyedetlen munkánk sikerének biztosítékait. Krisztusnak kell lenni mindenütt; a nép minden rétegében, a családok szentélyében s az emberi szív csendes magányában. Tanulják meg őt szeretni a gyermekek is és járuljanak a szentáldozáshoz.

Az áldozás után Ő fogja szívünkbe hajtani vérét, Ő önti belénk a munkára kész lelkesedést és tiszta forrás fog csörgedezni a szívben, a szívből átmegy az egész emberbe. Aki így hallgat az Eucharisztia sugallataira s az ő szavát tettere váltja: boldoggá teszi magát, családját, a társadalmat és boldoggá teszi ezt a szegény magyar hazát.”

Kanter Károly mindig hallgatott az Eucharisztia sugallataira és megpróbálta azokat tettekre is váltani. Ezt bizonyítják Csernoch János hercegprímás szavai, aki így emlékezett meg Kanter Károlyról: „Aminő volt élete, olyan volt a halála. Szent volt és hisszük, hogy a szentek közé költözött. Épülünk rajta és tanulunk tőle, mert defunctus adhuc loquitur (halála után is beszél)”.

A hercegprímás ezen kijelentése szinte szó szerint megvalósult. Kanter Károly ugyanis nemcsak cikkein és fennmaradt prédikációin keresztül szól hozzánk. A budapesti Örökimádás templomban, ahol sírja is található, a harang felirata egy tőle vett idézet: „Életünk, boldogságunk, nemzeti nagylétünk az Eucharisziától függ.” Ahányszor a harang megszólal, Kanter Károly szavait kiálltja a pesti forgalom – és nyugodtan mondhatjuk – az emberi lelkek zűrzavarába is.

Még majdnem 100 év elmúltával is beszélhetünk az emberi lelkek zűrzavaráról? Igen, sokan ma sem tudják, vagy nem akarják megérteni Kanter Károly életének mondanivalóját, amit a kortárs Mátray Gyula, az Oltáregyesület későbbi igazgatója így foglalt össze: „Mindennél értékesebb az a végrendelet, amit mindegyikünk számára életével írt meg: Az Eucharisziát mindenekfölött szeressétek!”

Munka Margit

A betegek szentsége

Magyar Katolikus Lexikon: betegek kenete, szent kenet, utolsó kenet (lat. *unctio infirmorum*): a hetedik a hét szentség közül. – Általa a beteg a Szentlélek kegyelmét kapja, amely az egész embert segíti és tökéletesíti: megerősíti az Istenbe vetett bizalomban, erőt ad a kísértések ellen, s alkalmassá teszi arra, hogy betegségét erős lélekkel viselje sőt, küzdjön egészségeért, ha az szolgál üdvösségére, ill. kérje és elfogadja a jó halál kegyelmét, ha Istennek ez az akarata.

*

A szertartás nagyon régi eredetű. A Szentírásban már Jakab apostol levelében említést találunk róla: „Beteg valamelyiktek? Hivassa el az Egyház elöljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a beteget, és az Úr talpra állítja.” (Jak 5, 14-15).

*

A korai kereszténység évszázadaiban a betegségek, vagy inkább a betegek gyógyítása során egy ideig, mint valamiféle kezelést alkalmazták.

A betegek szentsége – napjainkban egészen mást jelent. A köznyelvi szóhasználat: „utolsó kenet” – nem mondható igazán szerencsésnek, hiszen természetesen nem arról van szó, hogy e szentség kiszolgáltatása során már lemondanánk a beteg gyógyulásáról, vagy ezt eleve reménytelennek tartanánk.

Akinek családjában, ismeretségi körében már volt súlyos beteg, aki foglalkozásánál, hivatásánál fogva találkozik szenvedő emberekkel, vagy éppen az, aki saját maga is átesett már nagyobb műtéten, súlyos, vagy fájdalmakkal, szenvedéssel járó betegségen, az megtapasztalhatta, hogy ilyen esetben, még akkor is, ha a beteget szerető, segítő hozzátartozók veszik körül, akkor is, ha gyógyítása a legmagasabb

szakmai színvonalon és jó eredménnyel folyik, a betegnek a szenvedéssel, a fájdalmakkal, a félelemmel egyedül kell megbirkóznia. Egyedül kell átélnie és feldolgoznia a „Mi lesz velem?” gondolatát.

A betegek kenete nem gyógyszer, nem kezelés, nem fájdalomcsillapító! De mégis! A betegek szentségének szertartásában a Szentlélek segítségül hívása történik. A szenvedő ember így kap megerősítést, így tapasztalhatja meg, hogy szenvedésében, betegségében, vagy éppen végóráiban nem marad magára, nem marad egyedül. Azt hiszem, talán ez a lényeg.

Éljünk tehát a betegek szentsége felvételének lehetőségével! Éljenek vele, akik krónikus betegségükben szenvedve napjaikat, életüket a betegségük által

megszabott korlátok között, mindennapos kisebb-nagyobb fájdalmak, kellemetlenségek között élnek. Azok is éljenek vele, akik nagyobb műtéten estek át, vagy éppen előtte állnak és azok is, akik viszonylagos egészségüket csak rendszeres kezelések, vagy ismételt beavatkozások következtében tudják fenntartani. Sokan vannak közöttünk ilyenek, bíztassuk, bátorítsuk egymást!

Szabó Gábor

ÚJABB TÁMADÁS A CSALÁD ÉS GYERMEKEINK LELKI EGÉSZSÉGE ELLEN

A címben emlegetett támadás a *gender* (vagy *gender mainstreaming*) ideológia.

Az angol nyelv két rokon fogalmat használ a "nem" jelölésére. A "szex" kifejezetten a biológiai nemre vonatkozik, míg a "gender" "társadalmi nemet" jelent. A kifejezés arra utal, hogy a nemi szerepek (mint a férfiasság, a nőiesség) függenek a társadalmi körülményektől, illetve a gyermeki szocializációtól.

A radikális *gender-feministák*, a meleg szervezetek nagy része, illetve a "gender mainstreaming" ideológusok azonban egy teljesen új ember- és társadalomképet akarnak megvalósítani: Szerintük a "nem" (*gender*) teljességgel a társadalom terméke. Az ember nem férfinak és nőnek születik (még ha biológiailag rendelkezik is ilyen adottságokkal), hanem csupán a család és a társadalom elvárásai nevelik őt férfivá és nővé.

Szerintük az ember valamiféle semleges lénynak születik, és alapvető joga és képessége, hogy maga határozza meg nemét, szexuális kapcsolatainak formáját. Így jutnak el a nemek, sőt a család tagadásáig. Pontosabban: a nemek közötti egyenlőség elérésének feltétele a férfi és női nem, illetve a házasság és család megszüntetése.

Ez a gondolkodás fontos előkészítő lépése a homoszexualitásnak, mint önálló nemi valóság elfogadtatásának. A távlati cél azonban ennél is több: a nemek teljes átstrukturálása.

2008. február 13-án az EU útmutatót adott munkatársainak hogy ne használjanak nemekre utaló kifejezést (pl. ne mondják azt, hogy tanárnő vagy

tanár, helyette mondják azt, hogy "tanerő", nehogy sértő legyen a kifejezés azokra, akik sem férfinak sem nőnek nem érzik magukat.)

2008. szeptember 3-án az Európai Parlament döntést hozott, hogy a tankönyvekből, számítógépes játékokból, marketingből, plakátokról száműzni kell a sztereotip férfi és női magatartásformák megjelenítését – Tehát ne a nő varrjon, vagy főzzön a képen, hanem a férfi, ne a férfi vezesse a motort, hanem nő. (A *gender* ideológia szerint lehetővé kell tenni, hogy mindenki maga válassza meg nemét, ezért a gyermekeket nem szabad nővé vagy férfivá nevelni.)

Néhány kiragadott példa ennek a gondolkodásmódnak a megvalósulására a hétköznapiakban:

Az Egyesült Államokban, Kanadában, Németországban, Spanyolországban valamely kötelező iskolai tárgy (pl. etika) részévé tették a *gender*

mainstreaming elméletet. (Spanyolországban a tananyagban az áll, hogy a házasság nem tételezi fel a nemek különbözőségét.)

Angliában egyes elemi iskolákban megtiltották, hogy használják az apa vagy anya szavakat, mert ez

diszkriminatív. (Anglia, Bécs és Bajorország egyes óvodáiban is megszüntették a lányos, illetve fiús játékokat, illetve bevezették, hogy a fiúkat lányos, a lányokat fiús játékokra tanítsák, hogy így “nemi identitásukat” kiegyensúlyozottá tegyék.) Világszerte egyre több formában (iskolai oktatásban, filmekben, írásokban, törvényekben) jelenik meg a homoszexualitás, mint normális alternatíva. Több országból érkeznek hírek, hogy a hagyományos vagy keresztény értékek védőit támadások, esetleg törvényes elmarasztalások érik. Németországban kiemelkedő a folyamat. Több városban tanácsadó füzetet adtak ki középiskolás pedagógusok számára “leszbikus és meleg életformák” átadásának módjáról: hogy miként lehet ezeket vonzóvá tenni biológia, etika, történelem, társadalmi ismeret vagy akár nyelvi órákon.

Abszurdnak tűnhetnek ezek a példák és azt gondolhatnánk, hogy hazánkban csak az első lépéseknél tartunk. Hallhatunk már a női egyenjogúságnak hirdetéséről, amely az anyaságot, a gyermeknevelést kényszernek, rabszolgaságnak mutatja be. És megszületett a törvény, amely a homoszexuális kapcsolatokat legalizálja.

Ha mélyebben belegondolunk, már régen nemcsak az első lépéseknél járunk. Ha áttekintjük a témával kapcsolatos törvényeket, illetve elemezzük, milyen szemléletet ad át ma egy gyermeknek, egy fiatalnak a média, az internet, esetenként az iskolai oktatás, látnunk kell, hogy a mi gyermekeink is az emberi és keresztény értékek alapvető tagadását szívhatják magukba, ha tudatosan nem védjük őket.

Az internetnek és a tv-nek, egyes újságoknak a gyermekeket, a fiatalokat romboló hatásairól többször esik szó. E látványos jelzések mellett fel kell figyelnünk a “tini”-lapokra is. Szülők gyakran nem veszik észre, mit tartalmaznak a 10-12 éves gyermekeknek már járó “tini” folyóiratok (ilyen jól hangzó címekkel, mint pl. 100xSzép vagy Magyarország elsőszámú tinimagazinja – kiadja az Euromédia Bt). Ezek pedig elmagyarázzák a tizenévesnek, hogy ha egyszer megkapta hozzá a hormonokat, joga van a szexuális élvezetekhez, önmagával vagy mással (és azonos neművel is). Elmondják, milyen módszerekkel szerezhethet a tizenéves szexuális gyönyöröket magának vagy másnak, hogyan tudja szüleit leszerelni, ha azok akadékoskodnak. (A házasság távlatáról, szépségéről nem olvashatunk e lapokban.) A gyermekmeséknek ilyen irányú megváltoztatása is elkezdődött:

megjelentek a homoszexuális irányultságú mesék pl. Csipkerózsikának Csipkejósikára való átírása segítségével.

Számos magyar közép- és egyéb iskolában megkezdődtek a homoszexualitást bemutató-védő napok. És látszólag erről is szól a legtöbb első találkozón. De egyidejűleg fel kell hívnunk minden jóakarát ember és szülő figyelmét, hogy a homoszexualitás érdekében folytatott kampányoknak súlyosan káros következményei lehetnek a gyermekekre, serdülőkre.

Aki először hall a gender témáról, azt mondja: elképzelhetetlen, hogy ennyire alapjaiban meg lehessen támadni az embert, a családot, a társadalmat.

Az utóbbi évtizedekben az emberiség és a kereszténység sok olyan eseményt átélt már, amelyet néhány évtizeddel korábban alig tartott elképzelhetőnek.

Gondoljunk csak arra, hogy az 1960-as években meghirdetett szexuális forradalom az ember, a szerelem és a házasság felszabadulását hirdette meg a korábbi erkölcs “béklyóival” szemben. Néhány évtized alatt ez a gondolkodásmód képes volt elvezetni a nyugati társadalmakat a “halál kultúrájának” útjára. Napjainkban, miközben korunk egészséges fiataljai is álmodnak a szép párkapcsolatról, házasságról, családról (és hazánkra ez különösen is jellemző), társadalmaink jelentős része “bevette” a szabad szerelem hamis ígéreteit. Ennek eredményeképp a házasságok 50-60%-a felbomlik. Azt pedig valóban kevesen hitték el néhány évtizede, hogy az ún. katolikus országokban pl. Olaszországban is hasonló mértékű lesz a válások aránya, s hogy a gyermekvállalás mértéke a 40 év előttié felé essék vissza.

Ezt tudta elérni a szexuális felszabadítás néhány évtized alatt! A gender-forradalom pedig a szabadság újabb fokozását ígéri...

Mit tehetünk mi keresztények?

Mindenek előtt le kell lepleznünk a lépésről lépésre belopódzó gender ideológiát a ránk bízottak, gyermekeink előtt, és fel kell hívnunk erre minden jóindulatú ismerősünk figyelmét is.

Másrészt tiltakoznunk kell! Ha a szülők arról hallanak, hogy egy iskolában a gyermekeket félrevezető vagy megrontó előadásokat tartanak, kötelességük összefogni, és tiltakozni. Amikor azt tapasztalják, hogy a tv csatornáin a gyermekek által nézett időben, vagy egyenesen gyermekműsorokban

kiskorúak számára súlyosan káros műsorokat sugároznak, vagy amikor a gyermekeknek, tinédzsereknek szánt lapok telve vannak ilyen témákkal: össze kell fogunk, és tiltakozunk kell.

Az első keresztények életének vezérelve volt: „...szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Arról fognak megismerni titeket, hogy szeretitek egymást.” (Jn 13,34). Az egyház annyiban és ott tud továbbélni, amennyiben és ahol megéli a Krisztus akarta szeretetközösséget. Ha a keresztény szülő meg szeretné védeni gyermekét a szexuális- vagy a gender forradalom rombolásától, tudnia kell: a keresztény közösség képes őt Jézus erejében megvédeni.

A hívő ember bizonyossága, hogy Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert,

férfinak és nőnek teremtette. A személyes- és társas élet szabályai oly mélyen az ember lelkébe vannak írva, hogy sem a keresztényüldözések, sem a múlt század kommunista vagy náci diktatúrái, sem a jelen liberalizáló törekvései nem voltak képesek kioltni azokat. Az ember ma is keresi az örök értékeket. Egyházunk küldetése minden értékeket védő és családot szerető embertársunkkal együtt, hogy megőrizze az örök emberi és isteni értékeket, és tovább adja azokat a következő nemzedékeknek.

Magó – o

Irodalom: G. Kuby: *A nemek forradalma KAIROSZ*
Kiadó 2008.; - Tomka Ferenc: A gender ideológia

„Szenteltessék meg a te neved!”

A Miatyánk első kérése a Tízparancsolat második parancsára emlékeztet: „Urának, Istenednek a nevét ne vedd hiába!” De mi az „Isten neve”? Mózesnek mondja az égő csipkebokornál: „Én vagyok atyáid Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene.” – Ez az Isten visszaküldi Mózeszt Egyiptomba, hogy Izrael népét vezesse ki onnan az Ígéret Földjére. Mózesnek Isten nevében kell követelnie a fáraótól Izrael szabadon bocsátását. – Csakhogy az akkori világban sok isten volt, ezért kérdezi Mózes az Istentől a nevét, amely névvel ez az Isten az istenekkel szemben különleges tekintélyt bizonyítja. ... Az Isten ... valóban Isten. ...Isten lényegénél fogva csak egy. Ezért nem léphet be az istenek világába úgy, mint egy a sok közül, nem lehet egy neve a többi név között.

Isten válasza egyszerre visszautasítás és beleegyezés. Egyszerűen azt mondja magáról: „Én vagyok, aki vagyok” – *ő van*. Ez a beleegyezés egyszerre név és nem név. ...Izraelben Istennek JHWH szóban kinyilatkoztatott önmegnevezését nem mondták ki, nem alacsonyították le az istenek nevének szintjére.

A név megteremti a megszólítás, a hívás lehetőségét. Kapcsolatot létesít. Innen már megérthetjük, mit jelent Isten neve pozitív értelemben: Isten kapcsolatot létesít önmaga és mi közöttünk. Megszólíthatóvá teszi magát. Kapcsolatba lép velünk, és lehetővé teszi számunkra, hogy kapcsolatba kerüljünk vele. Ez azonban azt jelentik: valamiképpen belép emberi világunkba. Megszólíthatóvá s ezért sebezhetővé lesz. Magára vállalja...a velünk való lét kockázatát.

Nevének közlésével elkezdődött az, ami emberré levésében fejeződik be. ...Jézus, mint „új Mózes”

AZ ÚR IMÁJA – MIATYÁNK...

(Az előző számban közöltek folytatása)

mutatkozik be: „Kinyilatkoztattam nevedet az embereknek...” (Jn 17,6). Ami az égő csipkebokornál kezdődött a Sínai pusztában, az a kereszt égő csipkebokrában teljesebbé válik. Isten immár valóban megszólítható lett az ő emberré lett Fiában. Ő a mi világunkhoz tartozik, mintegy kezünkbe adta magát.

Ebből megérthetjük, mit jelent az Isten nevének megszenteléséért fohászkodó kérés. Nos, Isten nevével vissza lehet élni, és azt be lehet mocskolni. Isten nevét kisajátíthatjuk a magunk céljaira, és így eltorzíthatjuk Isten képét. Minél inkább kezünkbe adja magát, annál felismerhetetlenebbé tehetik őt visszaéléseink...Csak őt kérhetjük, ne engedje szétrombolni nevének világosságát ebben a világban.

És ez a kérés, hogy ő maga vegye kézbe nevének megszentelését, hogy őrizze meg megszólíthatóságának csodálatos titkát, és eltorzításainkból kiemelve szüntelenül igazi valóságában ragyogtassa fel; ez a kérés ... egyben nagy lelkiismeret-vizsgálat is számunkra: Hogyan használom Isten szent nevét? Félelmeteljes tisztelettel állok az égő csipkebokor felfoghatatlan közelsége előtt, egészen az Eucharishtiában való jelenlétig, amelyben valóban teljesen a kezünkbe adja magát? Van-e gondom arra, hogy Isten szent „velünklete” ne alacsonyítsa le őt a mocsokba, hanem minket emeljen fel a tisztaságba és szentségbe.

(elmélkedésünket a következő számban folytatjuk)
 (Joseph Ratzinger – XV. Benedek: *A názáreti Jézus c.*
 könyvből szerkesztette: Túri R.)

Könyvajánló

Mit tudunk, és mit tudhatunk az angyalokról és a démonokról?

Mostanában sok könyv és film foglalkozik velük, de vajon milyen képet festenek róluk? Mi igaz ezekből? Hatással vannak-e életünkre? **Peter Kreeft: Angyalok és démonok** című művéből megtudhatjuk, hogy mit tanít a Biblia és a teológia erről a témáról. Könnyed olvasmány, de azok sem fognak csalódní, akik mélyebb, alapos, tudományos ismeretekre számítanak.

Manapság már-már köz-helyként emlegetjük, hogy egyre nagyobb baj van a házasságokkal.

Gyököcssy Endre: Házasságápolás című könyvében úgy gondolja, hogy a jó házasság minden áldozatot megér. Ha ápoljuk testünket, lelkünket, akkor ápoljuk a házasságunkat is, hiszen ez nemcsak az egyén, hanem a társadalom érdeke is.

Sajnos a házasságok nagy része válással végződik. A válást legtöbbször megelőzi egy

különélési időszak. A házassági tanácsadás másik nagy szakértőjének, az amerikai **Gary Chapman-nek: Kedjük újra!** című legújabb könyve reményt ad a már külön élő házaspároknak, akik bátorítást meríthetnek a doktor tanácsaiból. A különélés egy olyan válsághelyzet – írja – amely magában hordozza a házasság helyreállításának és újjáéledésének a lehetőségét. Tanácsai nagyon sok házasságot mentettek már meg.

Kedves és sokak által nagyon kedvelt Szent Rita. **Kránitz Mihály: „A lehetetlen ügyek szentje”** címmel írt lelki-gyakorlatos elmélkedéseket tartalmazó kis könyvet. A váratlan és nehéz helyzetekben gyakran kiáltunk Szent Ritához, kérjük az ő közbenjárását. Ez a füzet segítségünkre van abban, hogy Isten létét felfedezzük minden napunkban, megtanuljuk az engedelmisséget és a házastársi hűséget, szeretetet, az imádság fontosságát, a segítőkészséget felebarátaink iránt, ahogy a szent is megtette.

Jó olvasást!

Izingné H. Csilla

STELLA

Könyv és kegytárgybolt

Bibliák, imakönyvek, szentképek, életrajzi és ifjúsági regények
elmélkedő olvasmányok, feszületek, rózsafüzérek, gyertyák és
egyéb kegytárgyak, stb.

Cím: Tata, Bartók B. u. 1. (a kapucinus templomnál).

Telefon: 34/ 384-802 Nyitva tartás: szerda, csütörtök, péntek 8–12,
illetve 13– 15; szombat, vasárnap 8–12 óra.

LIBITINA

jó kezekben könnyebb minden
2890 Tata, Stranzky J. u. 15.

Tel: 34 / 487 - 847

Fax: 34 / 489 - 110

e-mail: info@libitina.hu

HIRDETÉS

Az **Adventi gyertyagyújtások** az előesti (szombat esti) szentmisék keretében történik.

Adventi lelkigyakorlat december 16., 17., 18-án a 18.00 órai szentmisék keretében..

Ádventben (vasárnapok kivételével) minden nap hajnali **6 órakor rorate** szentmise. Ádventben is szerdán, szombaton, vasárnap és ünnepeken este 18.00 órakor is van szentmise.

December 4-én szombat délelőtt **Kanter Károly emléknep**. 9.00 órakor ünnepi szentmise, 10.00-kor előadás, 11.00 órakor koszorúzás.

A **Mikulás** a december 5-én vasárnap a 9.00 órai szentmisében érkezik.

December 5-én szombat délután ünnepli a **Tatai Máltai Szeretetszolgálat 20 éves jubileumát**.

15.00 órakor előadás 15.30 óra jubileumi szentmise. Az előadást és a szentmisét Kozma Imre atya tartja.

December 8.: **Szeplőtelen fogantatás** főünnepe, ünnepi szentmisék 6.00 és 18.00 órakor.

Dec. 19-én, (vasárnap) 10.30 órakor Bíró László tábori püspök mutat be ünnepi szentmisét.

Az elmúlt időszak eseményei képekben

↑ Augusztus 20-án – hagyományosnak tekinthető – ünnepi szentmise volt a várudvarban. Az ökumenikus kenyérmegáldásra 22-én, vasárnap került sor.

Egyházközségünk tagja, Magó Teréz ferences szegénygondozó nővér szeptember 12-én tette le első fogadalmát Esztergomban. ↑

Október 1-jén felvidéki színművészek előadásában Mindszenty József hercegprímás életéről láthattunk monodrámát. ↑

A Mária Rádió szervezésében október 9-én missziós nap volt templomunkban (képünkön a Mocsai Amatőr Színjátszók előadása). ↑

A következő számhoz a kéziratok leadási határideje december 6. – Kérjük a határidő megtartását!

APOSTOL - A PUSZTA LÉTNÉL TÖBBET... - A tata-tóvárosi Szent Imre (kapucinus) plébánia lapja. – Megjelenik évente hatszor. – Szerkeszti a szerkesztőbizottság. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Fax: 34/ 381 019 – Internet honlap: www.tatakapucinus.hu – Felelős kiadó: Szalai Gábor plébános. – A következő szám kézirateinak leadási határidejét számonként fentebb közöljük. Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.